

האשה נקנית פרק ראשון קידושין

רעד א מיי פ"א מהל' מרה לה"ג סמנ
עשן פט טושיע חו"מ ס" קל
סע"י א:
רעד ב מיי שם פ"ג היל'ט
סמנ שם טושיע חו"מ
ס" קל פט"א א:
רעד ג מיי שם היל'ט סמנ
שם טושיע חו"מ ס" קל רב
סע"י א:
רעד ד מיי פ"א מהל' טוען
וטוען היל'ט סמנ עשן
נה טושיע חו"מ ס" לה סע"י
ה:
רעד ה מיי פ"א מהל' סמנ
מרה לה"ג סמנ
עשן פט טושיע חו"מ ס" קל
סע"י א:
רעד ו מיי שם היל'ט טושיע
שם סע"י ח:
רפ ז מיי פ"ג מהל' ויהי
היל'ט סמנ שם טושיע
חו"מ ס" קל פט"א א:
רפא ח מיי פ"א מהל' סמנ
מרה לה"ג סמנ שם
טושיע חו"מ ס" קל פט"א א:
רפב ט מיי שם טור שיע
שם סע"י ז:
רפג י מיי שם פ"ג היל'ט
סמנ שם טושיע שם ס" קל
סע"י א:
רפד כ מיי פ"ג מהל' מתנת
עניים לה"ג:

תורה אור השלם

1. שדות בכסף קנו וקבוצו בספר וחתום וקנו עדים בארץ בנין ובסביב ירושלים ובבנין ובערי חרוב ובבנין ובערי חרוב דגנב פי אשויב את שבתום נאם? ירימיהו לב מד
2. וקאק את ספר המפיקה את התוהם ומקדוה וחתום וקת הגלוה ירימיהו לב יא
3. ואני הנני יושב במצפה לעמוד לפני השפדים אשר יבאו אלינו ואתם אספו יין וקדו ושמן ושמן וכלכלים ושבו בקריכם אשר נאמרו ירימיהו מ י
4. כי אתם עבריתם את הדין לקבא וקדו את הקאריץ אשר יין וקדו אתם ונתן לכם וירשמתם אתם ויבשמתם קדו ירימיהו יא לא
5. וכי תמכרו ממכר לעמיתך או קנה מיד עמיתך אל תונג איש את אחיו יקרא בה די
6. ונתן להם אבירים ומתנת רבות לקסף ולקחב ולמגונות עם ערי מצרות ביחודה ונתן המגולקב ונתן ליהודים פי הוא הבהור דברי הימים ב כא ג

הנהגות הב"ח

(א) תוס' ד"ה אמר וכו' יחסי מקרא. (ב) ע"ד פ"ג ד"ה אי"ז ע"ש: (ג) ד"ה קקע וכו' משמע דכלל שהוא ממש חייבת:

מוסף תוספות

א. גבי לוי בר ססי דאקני ליה פירות שובכב לרב יהודה אתא לקמיה דשמואל א"ל זיל טרוף אקני דיבית הלכות והתקניניה. מוס' הלא"ש. ב. שכל שנבחה מחמתו הרי הוא כאלו הגביותו בירו ממש וכדאמרין גבי משיכה קורא לה היא כמכרה ובהו לשון מתנה. מוס' הלא"ש. ג. כיון דכל שהוא דוקא חיטה נמי היכי מחייבא. מוס' הלא"ש. ו. וכיון שאין לו יניקה גולן הוא ואין מביאין ממנו ביכורים כדאמרין (ב"ב כז) באילן הנטוע תוך י"ו אמה שאין מביאין ממנו ביכורים. ר"ע"ל. ז. שהיא מבחשת את הקרקע. מוס' הלא"ש. ו. וכיון דכן תו לא חשיב גולן. ר"ע"ל. ח. עשירי וחמש אמה. מוס' הלא"ש. ט. דאי וירידי בכורים או קתני בכורים וכו' ר"ע"ל. י. דקאמר עלה בירושלמי ר"ג מנא בעי ולמה לא נתן אגרי אמרין מי שאין לו קרקע פטור מן הירודו דכתיב ואת האדמה אשר נתת לנו וכו'. מוס' הלא"ש.

אי נמי בחבילי ומורות. פי' דקונטרס משכחת לה להגזנת פיל נחצילי ומורות הגזוהים מן הארץ שלשה ומעלהו עליהן להגזנת ג' הגזנה היא דנפיק לה מתורת לצוד ולפירושו כללים לא מלי למימר דליקני מדין הגזנה שיניח כלים תחת רגליו דסתמיהו אין דעובין שלשה טפחים ולפי ר"ת

דמפרש להגזנה בטפס קמי' א"ל סתם כלים אין דעובין טפס וקשה אלא נקט חצילי ומורות לנכות אבנים או עלים ומפרש הרב משולם דלהכי נקט חצילי ומורות לפי שהן מאכל פיל דלאמרינן פרק מפנין (שנת דף קמב.) מטלטלין חצילי ומורות בשבת מפני שהן מאכל לפילין ומגביהין לפיל חצילי ומורות למעלה והוא קופץ ומגביה את עצמו מן הארץ ואוכלן ואין לתמוה אי חשיבה הגזנה דכתיב דה"ל אשכחן דפרק שילוח הקן (חולין דף קמב.) כי היכי דליגבינהו ולקנינהו:

גבי עפרון (בראשית ג) משום דלינלמ' י"מ מנכרי שכל קנינו בכסף: **ע"ל הנייר או על החרס.** פי' לעל תלבי (דף ט. י. ו.) ור"מ לח' **בלשון מבר כדי לייפותו.** והוא ו"ת ולמה כתב לו כלשון מתנה דלמה מנכר משום אחריות לאלה מה יפוי כח יש דמתנה אי משום דמתנה לית זיה משום דינא דבר מזלל הא אמר דפרק המקבל (כ"ג דף קמא:) דמתנה דליית זה אחריות אית זה משום דינא דבר מזלל ו"ל דהי שטרות כותב לו' אס כריח לאחיות מראה של מנכר ואס כריח לדינא דבר מזלל מראה של מתנה ומלניע של מנכר וכו' ועוד נראה דמיירי שפיר בשטר אחד והוא דלמה ליה כלשון מתנה לפי שהאמת הוא כך וכו' וצירושלמי היינו לגבי זכר וזות ומנכר עדה כסתם לל מנכר זכר וזות) **אל מתנה דעין פיר ונתן הכל'.**

קרקע כל שהוא חייבת בפאה. צירושלמי דמסכת פאה פריך על הך משנה עד שלא קארה אינה חייבת בפאה ומשקלה אין כלן שזיר ומשני תפדת שהיה שם קנה א' וכו' חמשה ציצולות מדמיק לומר כן משמע דכלל שהוא (ו חייבת בפאה וכן משמע בסמון דדמיק לאוקמה דמחט ומלה זה מנגלויות ובפרק לא יתפור (כ"ג דף טו: כו:) מוקי לה דמסכת דלי צאלין לא מייחייב דכוכרים אלא"כ היה לו י"ו אמה לכל רוח שיעור יניקה ותימה"ה דהא חטה נמי יונקת שלשה טפחים דמנכר דשמעתא דערוגה דפרק ר' עקיבא" (שנת דף פה.) וי"ל אע"ג דיניקה עד שלשה טפחים מ"מ אין עיקר יניקתה" אלא כנגדו

וכה"ג אשכחן גבי אילן גופיה אע"ג שהשרשים מתפשטים חוץ ל"ו אמה" דמנוכח כלל יתפור (כ"ג דף טו) אפ"ה לא דעי' אלא י"ו אמה דכן הוא עיקר יניקתו: **ובירדיו.** פי' דקונטרס דלי'ג צירדיו" דאף מי שאין לו קרקע מתודה על המעשר ויכול לומר וצדק את עמך את ישראל ואת האדמה אשר נתת לנו ולא דמי לצבורים דבעי למימר אשר נתת לי וכן פרי"ז דלי'ג צירדיו ולא מטעם דרש"י אלא משום דצירושלמי (דפאה פ"ג) פריך דהא מילתא גופא אלא לא מני צירדיו" אלא משמע דלא גרסינן ליה וגם משמע מי שאין לו קרקע (ו מתודה בגון פירות לקוחין) וכלכות

אי נמי בחבילי ומורות. פי' נחצילי ומורות. הגזוהים מן הארץ שלשה טפחים (ו מוליכין עליהם להגזנת שלשה טפחים הגזנה היא דנפקא ליה מתורת לצוד: **מתני' שיש להם אחריות.** היינו קרקעות שאחריות כל אדם הלוה"ו והנהנה שצטרכו עליהן לפי צחיימין ועומדין לפיכך נסמין עליהן:

חוקה. רפק זיה פורתא' או דיס אלתזרי' או נעל או פדך כל שהוא"ו או דיס **קנין עס נכסים כו'.** אס מכר מטלטלין עם קרקע כיון שקנה לוקח את הקרקע בלא משלשה קנינים נקנים מטלטלין עמה: **והוקיעס.** נכסים הללו שאין להם אחריות דקמיירי זכו חנה אה הנכסים שיש להן כו'. אע"ג דאין נשבעין על הקרקעות לצדן דנפקא לן בשבועות (דף מ: כו:) היכא דטענו כלים וקרקעות ונתחייב לישבע על המטלטלין וזקקין המטלטלין את הקרקעות לישבע עליהן. הא וזקקין הנכסים קאי שאין להם אחריות ולאו אצית דין: **גבי ואימא עד דאיכא שטר.** זכדי כסף דכתיב קרא (ירמיה נב) וכתוב דפטר מחוס: **לא שנו.** דקני בכסף לחודיה אלא במקום שאין רגילין לכמות שטר מכירה לא קנה. דכיון דרגילין' זכדי לא סמכא דעתיה דלוקח עד דנקיט שטר' ועיקר דעתו לקנות על השטר הוא: **ואס פריש.** אס רזוני יקה לי כספי או יקנה שטרי: **אי דעינא כו'.** להכי אמר דמרייהו שיהא הוא יכול לחזור בראש המוכר לא יחזור דמפרש ואילך שאס זכא המוכר לחזור יאמר לו אני רוצה שיקנה לי כספי ואס הוא זכא לחזור יאמר לי אני רוצה שיהא כספי קונה עד שיבא השטר וכל זמן שלא קבלתי השטר לחזור בי: **אס ספר המקנה.** אלמלא יש קנין אף דלך דכסף לנזדו:

עד שיתן דמים. דלך גמר מוכר ומקנה עד דקביל דמים ואע"ג דקביל דמים עדי שטר' אלא היכא דפריש ודלאמרינן לעיל: **הרי זו מנורה ונסונה.** קא סלקא דעתך או או קתני: **מפני רעסה.** דניחא' ליה דלקנינה ליה שטר' ללוקח כי היכי דלא מלי למיהדר זיה: **רז אשי אמר.** הך מתנית' צנות מתנה מיירי וכולה חדא היא ולאו או או קתני אלף כך וכן קנה לז' עדי מנורה ונתונה לך לייפות את כמו שאס יגזנה דעל חוב של נתון מתנה ישבו עליו לתבוע (ו ממנו דמים המפורשים: **ושבו עבירים.** גלילה בן אחיס קאמר ליה: **שיצנה.** דתפשתא אשבו קאי: **מיד ליה.** דהיינו משניה: **ולר' יוחנן דאמר.** דפרק הזהב: **דבר תורה משום קנות.** דלאשכחן גבי הקדש ונתן הכסף וקס לו"ט: **אמר לך.** מתני' לא תקני תנא דמתני' שקרו חכמים קנין המעות ואמרו לא תקנה אלא משיכה גזייה שמה יאמר לו נשרפו חתימין דעלייה"ס:

ויסן להם אצירים. דכני יהושפט כתיב וסיפיה קרקע עם ערי מנורות שיהודה: **לצורין זו.** שיהו אותן מטלטלין מוגחין עליותו קרקע: **וצירדיו ל"ג דלף מי שאין לו קרקע מתודה על המעשרות ויכול לומר וצדק את עמך את ישראל ואת האדמה אשר נתת לנו) ולא לומר דכוכרים דבעי למימר אשר נתת לי"ס:**

ולכתוב דהיינו דלוקח השדה קנה אע"פ שהוא יכול להודיין. ולטרופ ממשעבדי לו טרופ עד דאריא כתב שאינו יכול להודיין. והכא אמרינן דקנה ואם הוא פקח עביר שטרא אחריתא. והיינוק שאם אין המוכר מורה לו בשטר לא קנה כל עיקר. והכא מיירי שהאחר מורה שהקנה לו זה הקרקע בזה השטר. והואיל ומורה לו שהקנה לו קרקע זה בזה השטר קנהו ודנחא ליה בהני שטרי מוכר מפני רעתה. מיהו אם פקח הוא קודם שיתן לו המעות יעשה לו שטר אחר. מפני רעתה. וגמר והקנה רעתה שיעשה את השטר מפני שהיא קרקע רע מכרו ולא מפני שהיה צריך לדמים. רב אשי בלא פליג בוקר שרונה מוכר. אלא בא לדקדק להודיע דחגי שרי מבורה לך שרי נתונה לך שרי דכולה כמתנה אריי וכתב המתנה לשלשן מכר דאחריות ט"ס הוא בכמו ולא כמתנה. ומשום הכי נתן לו בשלשן מכר. בישיבה. היינו חוקה. איכא מ"ד הודאיל וגבי כסף אמרינן דבמקום שכתובין שטר לא קנה עד שיכתוב ויתן דמים הכי נמי בחוקה. ולא היא. דא"כ [למה] לא נתבאר בגמ' גבי חזקה כמו שביארנו גבי כסף ולאו. אלא חזקה לחודה מהני הודאיל והניחו לעשות מעשה בגוף הקרקע ודאי גמר והקנה. [וכן דעת הר"ם] (מכירה פ"א ה"ח. ע"כ"מ). מיד ליד. היינו משיכה. תתקנה דרבנן. דמשיכה קונה ולא מעות. עם ערי. בבני יהושפט כתיב. ע"י זרים שהקנה להם קנו המטלטלים.